

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.633 van 3 mei 2016
in de zaak A. 217.718/X-16.423.**

In zake : Hans VERWORST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Philip Porters
 kantoor houdend te 2020 Antwerpen
 Camille Huysmanslaan 84
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 het VLAAMSE GEWEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Bart Bronders en Clive Rommelaere
 kantoor houdend te 8400 Oostende
 Archimedesstraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 november 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 16 september 2015 “waarbij de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeente Bonheiden van openbaar nut wordt verklaard”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 februari 2016.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annik Haegeman, die loco advocaat Philip Porters verschijnt voor verzoeker, en advocaat Clive Rommelaere, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker is eigenaar van een perceel aan de Donkerstraat te Bonheiden, kadastraal bekend sectie B, nr. 571/e waarop een pompstation zal worden geplaatst. Dit perceel bevindt zich bovendien tegenover de woning van verzoeker.

4. Aan de nv Aquafin wordt de uitvoering van het goedgekeurde rollend optimalisatieprogramma 2013-2018, inzonderheid het project 22886 “Verbindingsriolering Weynesbaan fase 2, Plasstraat, Bleukstraat en Donkersstraat te Bonheiden”, opgedragen.

Door dit project wordt het afvalwater van de woningen Weynesbaan (gedeelte Louterman-Plasstraat), Plasstraat (gedeelte Weynesbaan-Bleukstraat), Bleukstraat (gedeelte Plasstraat-Donkerstraat) en Donkerstraat (gedeelte Bleukstraat-Meiboomstraat) aangesloten op het Aquafin-project 20.466

“Bonheiden: Verbindingsriolering Weynesbaan”. Het afvalwater wordt afgevoerd naar de rioolwaterzuiveringsinstallatie van Boortmeerbeek.

5. Op 17 februari 2015 dient de nv Aquafin een aanvraag in om de verklaring van openbaar nut te verkrijgen voor de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur onder, op of boven private onbebouwde gronden, die niet omsloten zijn met een muur of een omheining overeenkomstig de bouw- of stedenbouwverordeningen, gelegen op het grondgebied van de gemeente Bonheiden.

6. Door de gemeente Bonheiden wordt een openbaar onderzoek georganiseerd van 3 maart 2015 tot 3 april 2015. Verzoeker dient een bezwaarschrift in waarin volgende bezwaren worden geuit:

“Zoals reeds aan Aquafin nv gemeld bieden wij een alternatief aan om [het] desbetreffende pompstation te plaatsen op ons perceel 570A ook eigendom van Hans Verworst en Kathleen Vanbrabant om volgende reden:

- ⇒ Geurhinder: Kathleen Vanbrabant heeft 15 jaar professionele ervaring in afvalwaterzuivering, waterzuiveringsinstallaties, pompstations ... Zij behoorde tot de werkgroep ‘VLARIO’ = overlegplatform voor riolering en afvalwaterzuivering in Vlaanderen. 15-jaar ervaring leert dat er uit elke ‘verluchting’ van een afvalwaterpompstation ‘geur’ komt. Er wordt immers druk gezet op het afvalwater en die druk verspreid[t] zich via de (noodzakelijke) verluchtingen van het pompstation naar de nabije omgeving.
Aangezien het desbetreffende pompstation nu staat ingepland aan de straatzijde en recht tegenover onze woning, op 20 meter onder onze slaapkamervensters, zullen wij EN onze nabije burens zeker ‘geurhinder’ gaan hebben ! [...]
- ⇒ Geluidshinder => indien de pompen in werking zijn en bij alarm van een storing en/of een defect. Het ingeplande pompstation zou op 20 meter onder onze slaapkamervensters komen te staan. Indien onze vensters open staan gaan wij zeker geluidshinder hebben van de pompinstallatie!
- ⇒ Aantrek van muggen en ongedierte => afvalwater trekt muggen en ongedierte aan.
- ⇒ Esthetische redenen => In 2012 hebben wij een investering gedaan, de 3 percelen 571E + 569A + 570A aangekocht zodat wij in alle rust en stilte van het mooie uitzicht, paarden van manege De Bleukhoeve, het groene landschap en de mooie natuur zouden kunnen genieten. Nu zou er een pompstation met een oppervlakte van 180 m² beton

(volgens de plannen van Aquafin nv 15 m x 12 m) met grote inox buizen die boven de grond uitsteken (noodzakelijke verluchtingen,...) recht tegenover onze woning geplaatst werden wat ons mooi uitzicht helemaal zal teniet doen.

⇒ Waardevermindering van onze woning/onroerend goed.

Bij navraag aan een erkend schatter zal het plaatsen van een pompstation recht tegenover onze woning een aanzienlijke waardevermindering van ons onroerend goed tot gevolg hebben.

Voor alle bovenvermelde redenen wensen wij, evenals onze buren dat het pompstation zou geplaatst worden naar ons perceel 570A. [...]. Perceel 570A is verder afgelegen van meerdere woningen en het perceel 581A er recht tegenover = onbebouwd, volgens de gegevens waarover wij beschikken zelfs weiland. Indien het pompstation op perceel 570A zou geplaatst worden heeft er dus niemand last van geurhinder, geluidshinder, ongedierte, esthetisch uitzicht en ook geen ‘waardevermindering’ van zijn eigendom. [...]

Vorig jaar hebben wij onze vraag voor verplaatsing van het pompstation reeds ‘mondeling’ aan Aquafin nv gedaan tijdens een bespreking over de onteigening van een deel van ons perceel 571E. Op 25 november 2014 hebben wij per brief hierop een negatief bericht ontvangen met als reden: dat volgens het Agentschap voor Natuur en Bos, provinciale afdeling Antwerpen perceel 570 wordt gekarteerd als ‘habitatwaardig’ en dat voor het bouwen van een pompstation een deel definitief ‘ontbost’ moet worden, hetgeen ten stelligste wordt afgeraden. [...]

Wij dienen u bij dit bezwaarschrift er uitdrukkelijk op te wijzen dat er op de plaats waar het pompstation nu staat ingepland perceel 571E ook bomen en beplanting staan die zullen moeten verwijder[d] worden ! [...] Ook hier zal de ‘habitat’ van de weide, meer zelfs nog zal de ‘habitat van mensen’ verstoord worden!!!”

7.1. Met het bestreden besluit van 16 september 2015 verklaart de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur in de gemeente Bonheiden van openbaar nut. In de artikelen 1 en 2 wordt het volgende beslist:

“Artikel 1. De bouw van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur – volgens de bijgevoegde goedgekeurde grondinnemingsplannen nummers 22.886/01/13-03-05.1/4 met revisie 3 van 4 september 2014, 22.886/01/13-03-05.2/4 met revisie 3 van 4 september 2014, 22.886/01/13-03-05.3/4 met revisie 3 van 4 september 2014 en 22.886/01/13-[0]3-5.4/4 met revisie 5 van 10 maart 2015 en de bijbehorende legende, plannummer 22.886/01/13-03-03.1/1 met revisie 3 van 4 september van het project in het optimalisatieprogramma 2013 bekend onder nummer 22886 bij VMM, Afdeling Economisch Toezicht, – onder, op of boven private onbebouwde gronden, die niet omsloten zijn met een muur of een omheining overeenkomstig de bouw- of

stedenbouwverordeningen, gelegen op het grondgebied van de gemeente Bonheiden, wordt van openbaar nut verklaard ten gunste van de nv Aquafin [...];

Deze installaties mogen op de hiernavolgende percelen gebouwd worden:

Gemeente Bonheiden

Kadastraal gekend onder: Afdeling: 2; Sectie: B;

Perceel: 293 A, 571 E, 586 T en 528 F.

Art. 2. De installaties op de onder artikel 1 vermelde percelen worden opgericht onder de volgende voorwaarden :

- 1) gedurende de aanleg rust de wettelijke erfdienstbaarheid van openbaar nut op alle percelen en/of gedeelten van percelen aangeduid in gele, blauwe, groene en groen gearceerde kleur op de bijgevoegde grondinnemingsplannen [...];
- 2) na de oprichting van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur rust de wettelijke erfdienstbaarheid van openbaar nut op alle percelen en/of gedeelten van percelen aangeduid in gele, blauwe en groene kleur en vervalt de wettelijke erfdienstbaarheid van openbaar nut op de strook grond nodig als tijdelijke werkzone, als gearceerde groene strook aangeduid op bijgevoegde grondinnemingsplannen; [...].”

7.2. Over het bezwaarschrift van verzoeker wordt het volgende overwogen:

“Overwegende dat de heer Hans Verworst en mevrouw Katleen Vanbrabant, eigenaars van het perceel kadastraal gekend als Bonheiden, 2de afdeling, sectie B, nummer 571/E, bezwaar hebben ingediend bij schrijven van 2 april 2015;

Overwegende dat huidige aanvraag tot Ministerieel Besluit houdende Verklaring van Openbaar Nut het vestigen van wettelijke erfdienstbaarheden als voorwerp heeft; dat op het perceel kadastraal gekend als Bonheiden, 2de afdeling, sectie B, nummer 571/E, een zone voor erfdienstbaarheid voor infrastructuur in gele kleur voor aanleg van een pompstation, aangeduid op het grondinnemingsplan nummer 22.886/01/13-3-5.2/4 met revisie 3 van 4 september 2014, dat in openbaar onderzoek heeft gelegen van 3 maart 2015 tot en met 3 april 2015, is voorzien; dat het *in casu* geen onteigening betreft;

Overwegende dat dit tracé het meest technisch, maatschappelijk, ecologisch en economisch verantwoord is; dat het pompstation op het laagste punt van een deel van het tracé dient te komen zodat zoveel mogelijk afvalwater gravitair kan worden afgevoerd, hetgeen ook financieel het voordeligst is; dat de bouw van een pompstation zo dicht mogelijk tegen de bestaande bebouwing dient te komen ten einde de open ruimte zo weinig mogelijk te versnipperen of aan te snijden;

Overwegende dat de pompen in een pompkelder onder water komen te staan zodanig dat de geluidsoverbrengingen tot een minimum worden beperkt; dat de mogelijke geurhinder van dit pompstation vergelijkbaar is

met dat van een normale inspectieput op een afvalwaterriolering en zich maximaal beperkt tot enkele meter van de ontluchter en niet waarneembaar is op 20 meter;

Overwegende dat het voorstel van bezwaarindieners het pompstation in te planten naar het perceel kadastraal gekend als Bonheiden, 2de afdeling, sectie B, nummer 570A, niet kan weerhouden worden; dat er op dit perceel een habitatwaardig bos staat; dat hierdoor de open ruimte onnodig wordt versnipperd;

Overwegende dat het kappen van 2 alleenstaande bomen minder ongunstig ecologisch effect heeft dan het kappen van 150-200m² uit een habitatwaardig bos; dat er een haag rondom het pompstation zal worden geplaatst ten einde een groen uitzicht te bekomen en ten gunste van de bestaande fauna in deze buurt;

Overwegende dat het pompstation op een ander kadastraal perceel dan dat van de woning van de bezwaarindieners zal komen te liggen, hetgeen geen te verwachten waardevermindering van de woning tot gevolg heeft;

Overwegende dat muggen niet worden aangetrokken door geconcentreerd afvalwater zoals het in [het] pompstation komt; dat er na uitvoering van de werken in de bestaande grachten langs de Donkerstraat voortaan enkel regenwater en niet langer afvalwater zal terechtkomen, hetgeen minder ongedierte zal aantrekken dan nu mogelijk het geval [is].”

7.3. Met een aangetekende brief van 29 september 2015 wordt het bestreden besluit aan verzoeker ter kennis gebracht.

8. Op 7 augustus 2015 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar aan de nv Aquafin de stedenbouwkundige vergunning tot het uitvoeren van weg- en rioleringswerken op een terrein gelegen Bleukstraat/Donkerstraat/Plasstraat te Bonheiden, kadastraal bekend 2de afdeling, sectie B, nrs. 293/a, 528/e, 528/f, 571/e en 586/t en openbaar domein. De werken omvatten het rooien van twee bomen, het opbreken van wegverhardingen, het aanleggen van leidingen, het bouwen van pompstations met overstort, het vernieuwen van overwelling (Krekelbeek – Kleinbeek), het herstellen van de wegverhardingen en het herstellen van de werkzones volgens de oorspronkelijke toestand. Verzoeker heeft bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen een annulatieberoep ingediend tegen deze vergunning.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

9. Verzoeker heeft na kennisname van het verslag een “memorie van wederantwoord inzake beroep tot nietigverklaring als een vordering tot schorsing” aan de Raad van State toegestuurd.

10. Het indienen van dergelijk stuk is niet voorzien in het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’ zodat het uit het debat wordt geweerd.

V. Schorsingsvoorwaarden

11. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VI. Ernst van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

12. Verzoeker voert de schending aan van artikel 32^{octies}, § 3, van de wet van 26 maart 1971 ‘op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging’ (hierna: de wet van 26 maart 1971) *juncto* artikel 10, derde lid, van de wet van 12 april 1965 ‘betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen’ (hierna: de wet van 12 april 1965), *juncto* de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat het bestreden besluit uitgaat van de verkeerde feitelijke gegevens en hem “tevens geen volledige informatie meedeelt”. Het bestreden besluit specificceert niet de exacte locatie van het pompstation/de collector, terwijl er minstens een plan toegevoegd zou moeten zijn op basis waarvan verzoeker een duidelijk beeld kan krijgen waar het pompstation/de collector zal voorzien worden. Zodoende kan verzoeker tot op heden nog steeds niet verifiëren in welke mate zijn perceel zal worden aangesneden.

Het bestreden besluit gaat volgens verzoeker bovendien uit van een “totaal foutief uitgangspunt”, namelijk van een pompstation waarvoor 150 tot 200 m² grond zou worden ingenomen, terwijl volgens de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning het pompstation “een breedte van 4,5 m en een lengte van 7,5 meter” heeft.

13. In haar nota wijst de verwerende partij er onder meer op dat verzoeker tijdens het openbaar onderzoek de mogelijkheid had om de grondinnemingsplannen te consulteren. Ook het bestreden besluit verwijst naar deze plannen. De verwerende partij benadrukt dat uit zijn tijdens het openbaar onderzoek ingediend bezwaarschrift blijkt dat verzoeker het dossier “ook daadwerkelijk heeft geconsulteerd” en zodoende wel een duidelijk beeld heeft gekregen van waar het pompstation/de collector zal worden voorzien.

Beoordeling

14. Artikel 32octies, § 3, van de wet van 26 maart 1971 luidt als volgt:

“De rechten en verplichtingen zoals bepaald in de artikelen 9 tot en met 16 van de wet van 12 april 1965 betreffende het vervoer van gasachtige producten en andere door middel van leidingen, zijn van toepassing op de in artikel 32septies, § 1 bedoelde vennootschap bij de vervulling van de haar in toepassing van onderhavige wet toevertrouwde taken.”

De vennootschap bedoeld in § 1 van artikel 32septies van de wet van 26 maart 1971 is de nv Aquafin.

Artikel 10, tweede en derde lid, van de wet van 12 april 1965 luidt als volgt:

“Deze verklaring van openbaar nut verleent aan de houder van een vervoervergunning, ten voordele van wie zij wordt gedaan, het recht gasvervoerinstallaties op te richten onder, op of boven deze private gronden, het toezicht op deze installaties te houden en de werken uit te voeren die nodig zijn voor de werking en het onderhoud ervan, onder de voorwaarden welke in die verklaring zijn genoemd.
Met de uitvoering van de werken mag eerst een aanvang worden gemaakt twee maanden nadat de belanghebbende eigenaars en huurders op de hoogte zijn gebracht bij ter post aangetekend schrijven.”

Artikel 3, § 1 en § 2, 2°, van het besluit van de Vlaamse regering van 20 maart 1991 ‘houdende vaststelling van regelen met betrekking tot de uitvoering van werken door de nv Aquafin in toepassing van de artikelen 32septies en 32octies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging’ luidt als volgt:

“§ 1. De aanvraag van de N.V. Aquafin hetzij om toepassing van de bepalingen van artikel 32octies, § 3, van bovenvermelde wet van 26 maart 1971, hetzij om verklaring van openbaar nut met het oog op de oprichting van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur onder, op of boven private onbebouwde gronden die niet omsloten zijn met een muur of een omheining conform met de bouw- of stedenbouwverordeningen, wordt gericht aan de Gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu.
§ 2. De in § 1 bedoelde aanvraag omvat de volgende inlichtingen:
[...]
2° het voorgestelde tracé van de leidingen en/of van de vestiging van rioolwaterzuiveringsinfrastructuur alsmede de aanduidingen van de nodige innemingen op een situatieplan op schaal van ten minste 1/25 000; op dit plan moeten bovendien worden vermeld : de openbare wegen, de buurt- en waterwegen, de spoor- en tramwegen gelegen langsheen het voorgestelde tracé of die het voorgestelde tracé kruisen;
[...].”

De minister verklaart het op dat plan voorgestelde tracé van de leidingen en de op dat plan aangeduide vestiging van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur van openbaar nut. De omvang van de door de openbare nutsverklaring gevestigde erfdienstbaarheid van openbaar nut dient correct te zijn aangeduid zodat de betrokken eigenaars op grond van dat plan kunnen nagaan op welke (gedeelten) van hun percelen de wettelijke erfdienstbaarheid van openbaar nut rust.

15. Verzoeker stelt terecht dat bij het bestreden besluit een plan moet zijn gevoegd dat aangeeft waar het pompstation/de collector voorzien zal worden.

Uit artikel 1 van het bestreden besluit blijkt dat de minister de bouw van de rioolwaterzuiveringsinfrastructuur “volgens de bijgevoegde goedgekeurde grondinnemingsplannen” van openbaar nut verklaart ten gunste van de nv Aquafin. Artikel 2 van het bestreden besluit (randnr. 7.1) bepaalt vervolgens dat op de bijgevoegde grondinnemingsplannen in kleur is aangeduid op welke (gedeelten van) percelen de wettelijke erfdienstbaarheid van openbaar nut rust. Verzoeker voert niet aan dat de in het bestreden besluit vermelde plannen niet bestaan of niet samen met het bestreden besluit als bijlage bij dat besluit werden vastgesteld.

Het voormelde artikel 10, derde lid, van de wet van 12 april 1965 bepaalt dat de belanghebbende eigenaars en huurders “op de hoogte zijn gebracht bij ter post aangetekend schrijven”, maar vereist niet dat de kennisgeving van de verklaring van openbaar nut ook de overmaking van de goedgekeurde plannen omvat. Met de verwerende partij kan worden aangenomen dat verzoeker deze plannen tijdens het openbaar onderzoek kon consulteren.

16. Verzoeker kan er op het eerste gezicht dan ook niet van overtuigen dat er een schending zou voorliggen van de wet van 26 maart 1971 of de wet van 12 april 1965.

17.1. Verder meent verzoeker dat de verwerende partij onzorgvuldig gehandeld heeft door er van uit te gaan dat de door verzoeker in zijn bezwaarschrift geopperde alternatieve inplanting een ontbossing voor een oppervlakte van 150 tot 200 m² noodzakelijk zou maken, terwijl uit de stedenbouwkundige vergunning kan worden afgeleid dat de oppervlakte van het pompstation veel kleiner is.

17.2. De verwerende partij wijst er in haar nota terecht op dat het project benevens een pompstation ook twee ondergrondse leidingen, een parking, een elektriciteitskast en een inname voor de ontluchting omvat. Verzoeker gaat er ten onrechte aan voorbij dat wanneer dergelijk project zou worden gerealiseerd op een bebost terrein er bij het uitvoeren van de werken meer ontbost zou moeten worden dan de oppervlakte van het pompstation alleen.

Verzoeker maakt op het eerste gezicht dan ook niet aannemelijk dat de verwerende partij zou zijn uitgegaan van een onjuist gegeven door aan te nemen dat de realisatie op het voorgestelde beboste terrein “het kappen van 150-200 m² [...] bos” zou vereisen.

18. Het eerste middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

19. Verzoeker voert de schending aan van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: de formelemotiveringswet).

Verzoeker betoogt dat in het bestreden besluit niet alle inhoudelijke elementen van zijn tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschrift worden beantwoord.

Het door verzoeker aangeboden alternatief is niet afdoende onderzocht en met de mogelijkheid om het tracé in de Donkerstraat recht te trekken, werd geen rekening gehouden. Het argument in het bestreden besluit om geen open ruimte aan te snijden, is zonder voorwerp doordat het door hem voorgestelde alternatief eveneens aansluit bij een woningcluster. Verder zal er volgens verzoeker “géén 150 - 200 m² open ruimte dien[en] ontbost te worden

voor het plaatsen van een pompstation dat [...] maar een afmeting heeft van [...] 33,75 m²”.

Tot slot meent verzoeker dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de door hem voorgestelde alternatieve inplantingsplaats aanzien zou kunnen worden als een habitatwaardig bos zodat de bestreden beslissing gebaseerd is op speculatieve gegevens.

Beoordeling

20. Het bestreden besluit is een bestuurshandeling die volgens de formelemotiveringswet uitdrukkelijk gemotiveerd dient te zijn.

21. Het blijkt dat het project - met de woorden van het bestreden besluit - werd ingeplant “zo dicht mogelijk tegen de bestaande bebouwing [...] ten einde de open ruimte zo weinig mogelijk te versnipperen of aan te snijden”.

Het bestreden besluit bevat een omstandige motivering voor de verwerping van het bezwaarschrift van verzoeker (randnr. 7.2).

Blijkens die motivering is de door verzoeker voorgestelde alternatieve inplantingsplaats verworpen omdat zich op die plaats “een habitatwaardig bos” bevindt en “het kappen van 2 alleenstaande bomen minder ongunstig ecologisch effect heeft dan het kappen van 150-200 m² uit een habitatwaardig bos”.

Uit het administratief dossier blijkt dat er in het advies van het agentschap voor Natuur en Bos van het Vlaamse Gewest op gewezen wordt dat de door verzoeker voorgestelde alternatieve inplantingsplaats op de biologische waarderingskaart aangeduid is als “biologisch zeer waardevol”. Dit agentschap kwalificeerde het aldaar aanwezige bos als “habitatwaardig” en adviseerde dat “[e]en ontbossing van dergelijk bos [...] ten stelligste [wordt] ontraden”. Bijgevolg blijkt uit het administratief dossier wel degelijk waarom de door

verzoeker voorgestelde alternatieve inplantingsplaats aanzien wordt als een habitatwaardig bos.

Wat betreft het door verzoeker aangevoerde verschil tussen de te ontbossen oppervlakte en de grootte van het pompstation wordt verwezen naar randnummer 17.2.

Tot slot betoogt verzoeker dat in het bestreden besluit “geen rekening wordt gehouden met de mogelijkheid om het tracé in de Donkerstraat recht te trekken”. In zijn tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschrift heeft verzoeker daaromtrent evenwel niets vermeld, zodat op het eerste gezicht hoe dan ook niet valt in te zien waarom de formele motieven van het bestreden besluit op deze “mogelijkheid” dienden in te gaan.

22. De conclusie is dat uit hetgeen verzoeker aanvoert op het eerste gezicht geen schending van de formelemotiveringswet kan blijken.

23. Het tweede middel is niet ernstig.

24. Uit het voorgaande volgt dat niet voldaan is aan ten minste één van de twee cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te bevelen. Die vaststelling volstaat om de schorsingsvordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie mei 2016,
door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Jan Clement,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Jan Clement